

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/175/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010759
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2317010759.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., trvalé bydlisko D., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 14. septembra 2022, sp. zn. 9T/177/2017, na verejnom zasadnutí konanom 26. októbra 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zamieta.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Galanta (ďalej len okresný súd) zo 14. septembra 2022, sp. zn. 9T/177/2017, bol obžalovaný A. B. (ďalej len obžalovaný) podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. 2Pv 315/17/2202 z 30. októbra 2017, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že dňa 03.07.2017 v čase okolo 8.20 hod. v predajni E. centrum v obci D. F. XXX, odcudzil 1ks dezodorantu zn. Old Spice Kilimanjaro v hodnote 3,29 € tak, že tovar si ukryl pod svoje oblečenie a následne bez zaplattenia prešiel cez pokladničnú zónu, čím spôsobil pre E. E., škodu vo výške 3,29 € a tento skutok vykonal aj napriek tomu, že bol za obdobný čin postihnutý blokovou pokutou nezaplattenou na mieste č. 11024385 vo výške 30 € dňa 25.05.2017 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch a tiež bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9T/24/2016 zo dňa 04.10.2016, právoplatný dňom 21.10.2016, odsúdený za krádež,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku po zrekapitulovaní výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd ku skutku uviedol, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa skutok stal. Jediný usvedčujúci dôkaz predstavuje výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kedy sa ku skutku priznal, pričom na hlavnom pojednávaní vypovedal odlišne. Za situácie, kedy obžalovaný svoje výpovede mení a svedok poškodený E. má o skutku iba sprostredkované informácie, je podľa okresného súdu vylúčené dospieť k záveru o vine obžalovaného. Pri výsluchu na polícii môže vplyvať na obžalovaného viacero faktorov, aby vypovedal aj klamlivo usvedčujúco na seba, najmä túžba ísť domov a nebyť vystavený vypočúvacím metódam. Táto vina nebola preukázaná ani následnými dôkazmi vykonanými na pokyn odvolacieho súdu, keď svedkyňa C. ku skutku neuviedla doslova nič a svedok B. G. vypovedal zhodne s obžalovaným, že obžalovaný ten sprej najprv vzal, ale potom vrátil a následne ho vzal svedok B. G. bez zaplattenia aj s ďalším deodorantom. Túto výpoveď čiastočne potvrdzuje aj priestupkové konanie, v ktorom bol svedok uznaný vinným z krádeže deodorantu Axe, ale nie predmetného Old Spice

Kilimanjaro. Jediný usvedčujúci dôkaz teda predstavovala iba výpoveď obžalovaného z prípravného konania, čo v tomto prípade vzhľadom na uvedené nepostačovalo na preukázanie toho, že by obžalovaný uvedený sprej vyniesol bez zaplatenia z predajne a teda nemal dokázané, že sa skutok uvedený v obžalobe vôbec stal.

3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní prokurátor voči rozsudku zahlásil ihneď odvolanie.

4. Hlavné pojednávanie, kde bol vyhlásený rozsudok, sa vykonalo za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, ktorému bolo písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku doručené 5. decembra 2022. Obžalovanému lehota na podanie odvolania márne uplynula.

5. Prokurátor odôvodnil zahlásené odvolanie osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 30. novembra 2022.

5.1. V odvolaní prokurátor po rekapitulácii výroku napadnutého rozhodnutia uviedol, že nesúhlasí so závermi okresného súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Dôvodil, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku v celom rozsahu, dobrovoľne, po riadnom poučení a bez akýchkoľvek pochybností alebo nejasností priznal ešte 7. septembra 2017

v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného, pričom zápisnica z prípravného konania bola riadne prečítaná aj na hlavnom pojednávaní na odstránenie rozporov, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď tak, že bez akýchkoľvek dôkazov obvinil konajúceho policajta z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa.

5.2. Zmenu výpovede na hlavnom pojednávaní však podľa jeho názoru obžalovaný nevysvetlil žiadnym hodnoverným spôsobom a nepodložil žiadnymi dôkazmi, pričom nezákonnosť vedenia výsluchu v prípravnom konaní preukázaná nebola. Bolo tak potrebné vyhodnotiť hodnovernosť jednotlivých výpovedí obžalovaného, z ktorých žiadna nemá väčšiu alebo menšiu dôkaznú hodnotu. Podľa názoru prokurátora je výpoveď obžalovaného učená na hlavnom pojednávaní, vzhľadom k tvrdenému nátlaku zo strany polície, ktorý nebol preukázaný ani v najmenších náznakoch, nehodnoverná, tvrdenia obžalovaného o nátlaku zo strany polície sú vymyslené a nepravdivé, ide o typickú obhajobnú obranu, ktorá však nemá žiadne reálne základy.

5.3. Ďalej prokurátor argumentoval, že z výpovede poškodeného E. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že na vlastné oči na kamerovom zázname videl, ako obžalovaný zobral z predajne sprej, pričom na zázname nebolo zaznamenané, že by tento vrátil. Nie je zrejmé, prečo súd neuveril tejto výpovedi poškodeného. Úvaha, že obžalovaný mohol teoreticky sprej vrátiť ešte v predajni a tento neodcudziť, nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Ak by sa tak totiž stalo, nebol by dôvod, aby poškodený podával oznámenie o podozrení z priestupku v deň skutku 3. júla 2017 popoludní a rovnako by nebol dôvod, aby sa otec obžalovaného na druhý deň 4. júla 2017 dostavil do predajne v snahe uhradiť škodu a vec urovnať. Mal za to, že obhajobná konštrukcia, že obžalovaný sprej vrátil mimo záberov kamier a potom ten istý sprej odcudzil jeho otec, je vymyslená a bola vytvorená až dodatočne s poukazom na skutočnosť, že sám obžalovaný sa ku skutku priznal opakovane, tak v konaní o priestupku, ako aj v trestnom konaní, a to pred vznesením obvinenia, ako aj po ňom a otec obžalovaného, hoci vedel, že jeho syn je za predmetný skutok trestne stíhaný, nepodal vo veci vysvetlenie, hoci tak urobiť mohol.

5.4. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal do zápisnic aj v dňoch 7. júla 2017 a 4. júla 2017, pričom v zmysle § 119 ods. 3 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo bolo získané z dôkazných prostriedkov nielen podľa Tr. por., ale aj podľa osobitných zákonov. Za dôkaz teda jednoznačne môže slúžiť aj celý priestupkový spis, vrátane záznamu o podaní vysvetlenia, z ktorého vyplynulo, že skutok spáchal obžalovaný. Ako dôkaz voči obžalovanému slúži aj listina - odovzdanie veci z 5. júla 2017, z ktorej rovnako vyplynulo, že skutok sa stal, čo bolo jeho predmetom, ako aj to, kto ho mal spáchať. O spáchaní skutku svedčí aj záznam o podaní oznámenia z 3. júla 2017. Z výsluchu svedka A. B. st. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tento mal odcudziť z predajne nejaký sprej a vodu po holení, lebo sprej chcel odcudziť jeho syn, ale ten ho mal v predajni vrátiť a potom ho mal odcudziť svedok. Vysvetlenie svedka, že vo veci nevypovedal skôr, hoci mu bolo známe, že jeho syn je pre skutok trestne stíhaný, lebo nevedel, aký má zvoliť postup, považoval za zjavne účelové až absurdné, vymykajúce sa medziám logického myslenia. Z výsluchu svedkyne H. C. vyplynulo, že svedok A. B. st. na druhý deň po krádeži zaplatil škodu za to, čo bolo odcudzené. Aj uvedený dôkaz vylučuje záver o tom, že sa nestal skutok, ktorý bol predmetom trestného konania. Ak by súd uveril výpovedi obžalovaného a svedka A. B. st. na hlavnom pojednávaní, potom by to zároveň viedlo k logickému záveru, že bolo dokázané, že skutok spáchal A. B. st., ktorý uviedol, že mal odcudziť ten dezodorant, ktorý chcel ukradnúť obžalovaný (jeho syn), ale ktorý ho mal ešte v predajni vrátiť. Mal však za to, že aj vzhľadom na príbuzenský pomer medzi uvedeným svedkom a obžalovaným, sú zmenená výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní a dodatočne zosúladovaná výpoveď jeho otca nehodnoverné a nepravdivé.

5.5. Úvaha súdu, že na obžalovaného môže na polícii vplývať viacero faktorov, aby vypovedal usvedčujúco na seba, ktorá je uvedená v odôvodnení napadnutého rozsudku, nemá podľa jeho názoru oporu vo vykonanom dokazovaní, a preto je potrebné ju v celom rozsahu odmietnuť ako nesprávnu. Obžalovaného usvedčujú zo spáchania skutku dôkazy, ktoré sa vzájomne dopĺňajú, a to predovšetkým jeho vlastné priznanie učinené v prípravnom konaní, výpoveď poškodeného, listinné dôkazy o oznámení skutku a odovzdaní veci z priestupkového konania do trestného konania, doklad o zaplatení časti nákupu, a napokon aj výpoveď svedkyne C., ktoré vytvárajú bezpečný základ pre to, aby mohla byť v trestnom konaní vyslovená vina obžalovaného. V predmetnej veci zjavne nejde o prípad, kedy by vina obžalovaného mala byť založená iba a výlučne na jeho priznaní v prípravnom konaní. Vyšetrovací spis zjavne nepozostáva iba z jednej zápisnice o výsluchu, uznesenia o vznesení obvinenia a návrhu na podanie obžaloby. Podstatnou je totiž aj výpoveď poškodeného, ktorý uviedol, že videl, ako obžalovaný sprej zobral, pričom z pokladničného dokladu z nákupu vyplynulo, že tento nebol zaplatený. Za danej dôkaznej situácie, aká bola v predmetnej veci v čase ukončenia skráteného vyšetrovania, bolo podozrenie voči obžalovanému preukázané a založené na viacerých vzájomne korešpondujúcich dôkazoch, pričom je názoru, že túto dôkaznú situáciu obžalovaný nehodnovernou zmenou výpovede na hlavnom pojednávaní, v spojení so svedeckou výpoveďou jeho otca učinenu v závere hlavného pojednávaní, kedy svedok mal možnosť výpoveď prispôbiť celému dovtedy vykonanému dokazovaniu, neoslabil do tej miery, aby vytvoril skutkový a právny základ na oslobodenie spod obžaloby.

5.6. Z uvedených dôvodov preto prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok v oslobodzujúcom výroku pre neúplnosť a nesprávnosť jeho skutkových zistení a v zmysle 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

6. K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Evy Fardousovej osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 12. decembra 2022.

6.1. V ňom obhajoba uviedla, že sa plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom a so závermi súdu v ňom uvedenými, nakoľko počas celého trestného konania nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu.

6.2. Obhajoba poukázala na to, že odvolanie obžaloby je postavené na jedinom dôkaze, a to na výpovedi obžalovaného z prípravného konania, kedy sa pod nátlakom polície ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu priznal, a to napriek tomu, že pred súdom objasnil dôvody, ktoré ho k priznaniu viedli. Ako obžaloba vo svojom doplnení odvolania uvádza, „žiadna z jeho výpovedí nemá väčšiu alebo menšiu dôkaznú hodnotu“, z uvedeného vyplýva, že súd nemôže len na základe názoru obžaloby, ktorá označila jeho výpoveď učinenu na hlavnom pojednávaní ako účelovú (bez akéhokoľvek predloženého dôkazu, ktorý by preukázal okolnosti pre vyvodenie záveru o účelovosti jeho výpovede) aj napriek tomu, že hodnoverne odôvodnil príčinu priznania (pričom v uvedenom mu dal prvoinštančný ako aj odvolací súd za pravdu), za použitia zásady in dubio pro reo vyhlásiť jeho vinu.

6.3. Zápisnice zo 4. júla 2017 a z 7. júla 2017, ktoré obžaloba na podporu svojich tvrdení uvádza sú z bezprostredne nasledujúcich dní a nemôžu slúžiť ako samostatné dôkazné prostriedky, nakoľko v čase ich podpisu nátlak zo strany polície, pre ktorý sa obžalovaný priznal ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, pretrvával. Skutočnosť, že svedok A. B. G. pristúpil ku svojej výpovedi až na hlavnom pojednávaní, rovnako nemôže mať akýkoľvek vplyv na posúdenie viny/neviny obžalovaného. Obhajoba argumentovala tým, že počas celého trestného konania nebol vypočutý jediný svedok, ktorý by vlastnými zmyslami (nie sprostredkované prostredníctvom kamier, ktoré nezachytili celé konanie) vnímal skutok, ktorý sa kladie za vinu obžalovanému.

6.4. Obhajoba pripomína, že všetky v odôvodnení odvolania obžalobou uvádzané skutočnosti sú len v rovine domnienok a hypotéz, pričom podľa uznesenia NS SR sp. zn. 5To 17/2009 z 25. februára 2010, súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh deja. Zo zisteného skutkového stavu v tomto prípade nielenže prichádza do úvahy iný priebeh deja ako ten, ktorý opisuje obžaloba vo svojich domnienkach, ale tento iný priebeh deja bol potvrdený zhodnou výpoveďou obžalovaného a A. B. G., ktorý ako jediný z vypočutých svedkov vnímal skutok svojimi zmyslami.

6.5. Na základe uvedeného mala obhajoba za to, že odvolanie voči rozsudku je nedôvodné a vychádza z ničím nepodložených domnienok a hypotéz, preto navrhla, aby Krajský súd v Trnave v zmysle ust. § 319 Tr. por. odvolanie zamietol.

7. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 28. decembra 2022.

8. Za účelom prejednávania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 26. októbra 2023. Verejné zasadnutie bolo vykonané za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a za obhajkyňu obžalovaného na základe substitučného plnomocenstva bol prítomný JUDr. Ľuboš Sýkora. Účasť obžalovaného bola zabezpečená z ÚVTOS Bratislava prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady. Poškodený sa verejného zasadnutia nezúčastnil, napriek riadne vykázanému doručeniu. Verejné zasadnutie sa tak konalo v jeho neprítomnosti.

9. Po prednesení správy o stave veci, keďže návrhy na doplnenie dokazovania neboli, bolo udelené slovo na konečné návrhy. V rámci konečného návrhu sa prokurátor pridržiaval písomne odôvodneného odvolania a žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že v plnom rozsahu sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a jeho závermi, pretože v priebehu celého trestného konania nebolo jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. Naopak odvolanie prokurátora považoval v celom rozsahu za nedôvodné a vychádzajúce z ničím nepodložených domnievok a hypotéz. V ostatnom sa pridržiaval vyjadrenia k odvolaniu a navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné. Obžalovaný sa pridržiaval vyjadrenia svojho obhajcu. V konečnom návrhu poukázal na to, že vedúca predajne počas pojednávania na okresnom súde uviedla, že videla, ako si dal do rukávu sprej, potom následne videla ako v druhej uličke vyložil ten sprej do košíka, pár sekúnd na to ten istý sprej vzal jeho otec a odcudzil ho. Poukázal aj na to, že dostal 4 roky a 8 mesiacov za lúpež a následne na to ďalší trest za ozbrojený prepad a drogy 9 a pol roka. S toľkými rokmi by sa ku skutku priznal, kebyže ten skutok spáchal, nehádzal by to na svojho otca a nehral by divadlo. Rešpektuje skutočnosť, že aj prokurátor si plní svoju prácu, preto sa viac k tomu vyjadrovať nechce. Zároveň uviedol, že je chorý človek, berie denne 12 liekov, má bolesti a chce, aby sa pojednávalo bez jeho prítomnosti v prípade, ak by krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu, nakoľko jeho zdravotný stav je veľmi vážny, čo je zistiteľné aj u ústavného lekára. Záverom žiadal krajský súd, aby bol oslobodený, aby to už bolo ukončené, lebo nemá silu.

10. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - prokurátor, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

12. Krajský súd úvodom pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúma v odvolacom konaní.

13. V druhom rade je potrebné uviesť, že krajský súd sa touto trestnou vecou už raz zaoberal, keď na podklade odvolania obžalovaného uznesením zo 7. januára 2021, č. k. 6To/83/2020-303, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresnému súdu súčasne krajský súd prikázal doplniť dokazovanie a následne znova vo veci rozhodnúť.

14. Pokiaľ ide o konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, prokurátor mu v odvolaní konkrétne procesné pochybenia nevytýkal, jeho odvolacie námietky smerovali výhradne do spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom, kde prokurátor polemizuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a presadzuje vlastnú verziu skutkového deja, ktorá korešponduje s obžalobou a je založená na inom hodnotení dôkazov. Z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že sa vôbec nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, podľa neho nemá oporu vo vykonaných dôkazoch.

15. Pokiaľ ide o výhrady prokurátora voči hodnoteniu dôkazov, k nim treba uviesť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

16. Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

K oslobodzujúcemu výroku

17. Pokiaľ ide o napadnutý výrok, krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy, ktoré strany v konaní navrhli vykonať. Nakoniec v tomto smere ani prokurátor v odvolaní nič nenamietal. A pokiaľ ide o následne hodnotenie vykonaných dôkazov, okresný súd v konečnom dôsledku dospel k správnym záverom o tom, že nebolo jednoznačne a bez pochyb preukázané, že sa stal žalovaný skutok a teda, že prokurátor v danom prípade neuniesol dôkazné bremeno.

18. Platí, že na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal žalovaný skutok a že ho spáchal obžalovaný.

19. V konkrétnostiach posudzovaného prípadu krajský súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok. Okresný súd v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. a jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoje skutkové zistenia a právne závery. Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že z vykonaných dôkazov, či už išlo o výsluchy osôb, alebo listinné dôkazy, žiaden jednoznačne nepreukázal, že by obžalovaný v kritickom čase odcudzil z predmetnej predajne dezodorant zn. Old Spice Kilimanjaro v hodnote 3,29 €.

20. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané len to, že obžalovaný a svedok A. B. st. išli v inkriminovaný deň nakupovať do predajne E. centrum, spoločne, že pri tomto nákupe bol odcudzený dezodorant z predajne v hodnote 3,49 eur, pričom potom ako vyšla táto skutočnosť na povrch a bola privolaná polícia, sa svedok A. B. st. k činu priznal, zaplatil vzniknutú škodu a bol postihnutý za túto drobnú krádež blokovou pokutou vo výške 20 € za priestupok proti majetku.

21. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní trestnú činnosť poprel, tvrdil, že síce dezodorant zn. Old Spice Kilimanjaro v hodnote 3,29 € vzal, no neskôr ho na inom mieste v predajni vrátil a že potom kozmetiku namiesto neho vzal bez zaplatenia jeho otec, svedok A. B. G.. Faktom je, že sa tým obžalovaný odchyľil od svojej výpovede z prípravného konania, kde trestnú činnosť priznal a popísal, preto prokurátor

postupoval správne, keď navrhol za účelom odstránenia rozporov prečítanie jeho skoršej výpovede z prípravného konania v procesnom postavení obvineného. Rozpory obžalovaný zdôvodnil tým, že bol na polícii zatlačený do kúta a policajti sa mu vyhrážali vyfackaním a pelendrekmi, preto sa priznal.

22. Treba pripomenúť, že obžalovaný má právo hájiť sa spôsobom, akým sám uzná za vhodné a je vecou taktiky obhajoby, aký postoj k veci zaujme, prípadne či svoj postoj v priebehu konania zmení a pod. Obžalovaný môže hovoriť pravdu, no rovnako dobre môže aj klamať, zavádzať, či zľahčovať a to z rôznych dôvodov a v rôznych fázach konania. Pri svojom výsluchu je v zásade limitovaný len tým, že nesmie iného krivo obviňovať v úmysle privodiť mu trestné stíhanie.

23. Krajský súd sa stotožňuje s názorom prokurátora, že zmena výpovede zo strany obžalovaného sa javí byť tendenčná, produkovaná účelovo s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti, keďže sa na správanie policajtov v danom čase a ani potom (až doposiaľ) oficiálne nesťažoval, hoci na ňom mali páchať de iure trestný čin a iný logický argument pre zásadnú zmenu výpovede neponúkol.

24. Ako vierohodná sa preto aj krajskému súdu javí výpoveď obžalovaného z prípravného konania. Súčasne ale platí, že obsah priznania obžalovaného možno považovať za vierohodný iba vtedy, ak je možné túto vierohodnosť preukázať ďalšími vierohodnými dôkazmi (bližšie pozri R 38/1968). Inak vyjadrené, priznanie musí byť podporené aj inými dôkazmi, ktoré ho potvrdzujú, teda priznaniu musí zodpovedať celková dôkazná situácia, čo sa v prejednávanom prípade nestalo.

25. Ide totiž o to, že orgány činné v trestnom konaní ako aj súd v žiadnom prípade nezbavuje úradnej povinnosti zistiť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu potrebnom pre ich rozhodnutie, a to aj za situácie, že by obžalovaný v tomto súdnom konaní na svojom priznaní zotrval. Naopak, v tejto veci priznanie obžalovaného z prípravného konania bolo zatienené nedostatkom dôkaznej situácie, ktorú správne okresný súd vyhodnotil v prospech obžalovaného so záverom, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané spáchanie skutku, tobôž nie jeho spáchanie obžalovaným.

26. Prokurátor v tejto súvislosti namietal, že výpoveď obžalovaného z prípravného konania nie je predsa jediný usvedčujúci dôkaz. Poukázal na to, že sa obžalovaný k spáchaniu skutku priznal do zápisníc aj v dňoch 7. júla 2017 a 4. júla 2017, pričom v zmysle § 119 ods. 3 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo bolo získané z dôkazných prostriedkov nielen podľa Tr. por., ale aj podľa osobitných zákonov. Za dôkaz teda jednoznačne môže slúžiť aj celý priestupkový spis, vrátane záznamu o podaní vysvetlenia, z ktorého vyplynulo, že skutok spáchal obžalovaný a ako dôkaz voči obžalovanému slúži aj listina - odovzdanie veci z 5. júla 2017, z ktorej rovnako vyplynulo, že skutok sa stal, čo bolo jeho predmetom, ako aj to, kto ho mal spáchať a nakoniec o spáchaní skutku svedčí aj záznam o podaní oznámenia z 3. júla 2017.

27. Je potrebné prokurátorovi v tejto súvislosti pripomenúť, že súd pri rozhodovaní v zmysle ust. § 278 ods. 2 Tr. por. môže prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Skutočnosti, na ktoré poukazuje prokurátor v bode 26. tohto odôvodnenia, neboli prebraté na hlavnom pojednávaní a tam označené dôkazy neboli na hlavnom pojednávaní ani vykonané, ergo na ne nemožno pri rozhodovaní prihliadať.

28. V ďalšom rade prokurátor poukázal na to, že obžalovaného zo spáchania skutku okrem jeho vlastného priznania z prípravného konania a dôkazov uvedených v bode 26. usvedčuje aj výpoveď kľúčového svedka poškodeného E. E., majiteľa predajne. Zrekapitulujme si teda, čo k veci tento poškodený na hlavnom pojednávaní konanom 23.10.2019 uviedol:

„Bolo to už dávno, mám viacero predajní a v jednej z nich mi vedúca hlásila, že p. B. zobral sprej, predavačky sú v tomto samostatné, sama volala políciu, keď sme si potom pozreli záznam z kamery, tak sme skutočne videli na ňom, že sprej zobral p. B.. Keďže som tam bol tak policajti so mnou spísali zápisnicu. Informáciu o tejto udalosti mám iba od vedúcej predajne, tie konajú samostatne, policajti vždy len napíšu zápisnicu a dajú mi ju podpísať, aj včera som takto podpisoval. Na kamere som nevidel, že by sa niečo vrátilo, boli tam nejaký dvaja, ale všetko riešila tá vedúca. Nepozeral som, či prešiel s týmto sprejom bez zaplatenia, rieši to vedúca, no bol tam aj so svojím otcom, myslím, že tiež niečo zobral, ale to dokázať nevedeli. Teda vedeli, že niečo zobral, ale nevedeli čo vrátil. Potom prišiel otec a zaplatil to, tak asi niečo zobral. Vedúca s ktorou som to riešil sa volá H. C., býva niekde v I. J. D. K. B. F. XXX.“

29. Túto výpoveď poškodeného krajský súd v zhode s prokurátorom hodnotí ako pravdivú a vierohodnú, no treba zdôrazniť, že táto výpoveď vôbec nie je jednoznačná, precízne usvedčujúca, lebo poškodený sa v nej primárne odvoláva na svedkyňu H. C., ktorá mala byť očitým svedkom udalosti a vec riešiť s políciou s tým, že poškodený mal informácie o udalosti sprostredkované práve od nej a sekundárne zo zohľadnenia kamerového záznamu z predajne, pričom poškodený síce popisuje, čo videl na kamerovom zázname, ale k trestnoprávne relevantnému konaniu (prisvojeniu si cudzej veci zmocnením) – s dôrazom na moment prejdenia pokladničnej zóny obžalovaným s odcudzeným tovarom bez zaplatenia – sa exaktne nevyjadril s tým, že to s políciou riešila práve svedkyňa H. C..

30. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že hoci si poškodený už s odstupom času nepamätal udalosť presne, prokurátor na hlavnom pojednávaní podrobnejšiu výpoveď poškodeného z prípravného konania nenavrhol prečítať (!), preto treba pracovať výhradne s tým, čo poškodený uviedol na hlavnom pojednávaní.

31. Práve zmenená výpoveď obžalovaného (priznanie/popieranie) a nejednoznačná výpoveď poškodeného, ktorý síce nevidel, že by sa „niečo v predajni vrátilo“, no súčasne „nepozeral na kamerovom zázname, či okrem svedka A. B. st. prešiel pokladničnou zónou s tovarom bez zaplatenia aj samotný obžalovaný, keďže to riešila s políciou (primárne) svedkyňa H. C.,“ viedli krajský súd k tomu, že uznesením zo 7. januára 2021, č. k. 6To/83/2020-303, zrušil pôvodný odsudzujúci rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

32. Po vrátení veci okresný súd na pokyn krajského súdu preveroval, či nie je k dispozícii predmetný kamerový záznam, avšak s negatívnym výsledkom. Tiež okresný súd predvolal a vypočul svedkyňu H. C., ktorá ale k veci vôbec nič neuviedla, dokonca v rozpore s výpoveďou poškodeného tvrdila, že ona v ten deň ani v práci nebola. Po vrátení veci krajským súdom teda nebol na hlavnom pojednávaní vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by vyznel v neprospech obžalovaného a ktorý by posilnil pozíciu obžaloby.

33. Práve naopak, vierohodnosť priznania obžalovaného z prípravného konania bola naštartená výpoveďou jeho otca svedka A. B. G., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal v zhode s tým, ako vypovedal obžalovaný, že boli spolu v kritickom čase v predmetnej predajni, že obžalovaný veľmi chcel nejaký dezodorant, ktorý si aj vzal, no potom ho ešte v predajni vyložil a svedok keď videl, ako jeho syn veľmi chce nejaký dezodorant, no nemá naň peniaze, tak ho zobral on a odišiel s ním z predajne bez zaplatenia. Fakt, že svedok A. B. st. sa dopustil 3. júla 2017 (deň spáchania skutku) okolo 8:35 hod. priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov tým, že sa dopustil drobnej krádeže, konkrétne odcudzil dezodorant Axe v hodnote 3,49 eur, za ktorý priestupok mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20 €, verifikovali listiny z OO PZ Vlčany, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené.

34. A pokiaľ ide pravdivosť a vierohodnosť tejto výpovede, je treba vychádzať z premisy, že svedok vypovedá pravdu, lebo opak v konaní preukázaný nebol. Svedkovi nemôže ísť na ťarchu, že sa rozhodol vypovedať až neskôr v priebehu konania, lebo bolo primárne povinnosťou OČTK tohto svedka k veci vyťažiť bezprostredne po čine, keďže tam bol v kritickom čase. Navyiac tvrdenie svedka, že to bol práve on, čo v kritickom čase z danej predajne niečo odcudzil, bolo verifikované v tomto konaní aj listinnými dôkazmi, teda v tejto časti preukázateľne neklamal.

35. Možno dodať, že aj keby sme priznali relevanciu odvolacím námietkam prokurátora, že tento svedok predsa len nehovorí celú (úplnú) pravdu s cieľom pomôcť synovi – obžalovanému, tak by to stále na nepochybné preukázanie toho, že sa žalovaný skutok vôbec stal, nestačilo a to z dôvodov, ktoré boli rozvedené vyššie v texte v bodoch 29. až 32.

Záverečné zhrnutie

36. Na základe vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že štruktúra použiteľných a usvedčujúcich dôkazov voči obžalovanému je v tejto trestnej veci natoľko slabá, že neumožňuje vysloviť nepochybný a jednoznačný záver o tom, že skutok opísaný v obžalobe sa vôbec stal. Hoci indície v tomto smere sú, chýba taká komplexná sústava dôkazov, ktorá by sa vzájomne doplňovala, bola by logická, ničím nenarušená a vo svojom celku by nielen spoľahlivo preukazovala všetky okolnosti žalovaného skutku, ale by aj z jeho spáchania bezpečne usvedčovala obžalovaného bez toho, aby súčasne rozumne vylučovala možnosť akéhokoľvek iného záveru.

37. Z pohľadu krajského súdu ide o ukázkový prípad, kedy OČTK rezignovali na svoju elementárnu zákonnú povinnosť napriek priznaniu obžalovaného preskúmať všetky okolnosti prípadu a vykonávať dôkazy aj bez návrhu strán, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, čo im explicitne vyplýva z ust. § 2 ods. 5 Tr. por. OČTK nielenže nevypočuli svedkov A. B. G., H. C. prípadne inú osobu, ktorá v ten deň v predajni pracovala a bola (mala byť) očitým svedkom údajnej krádeže, no hlavne nezabezpečili kľúčový (objektívny) dôkaz v podobe kamerového záznamu, ktorý mal údajnú krádež zachytávať. Uvedené v konečnom dôsledku sťažilo pozíciu prokurátora ako nositeľa dôkazného bremeno v konaní pred súdom až do takej miery, že ho neuniesol, čo nakoniec správne skonštatoval aj okresný súd.

38. Z prezentovaných dôvodov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

39. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.